

mod, at de vare blevne ansatte ved provisorisk Lov, men det har vistnok ellers, tror jeg nok, fra alle Sider været erkendt, at deres Ansættelse var nødvendig, noget, som desuden ogsaa er temmelig indlysende, naar man ser hen til den ganske overordentlige Forøgelse af Staden Kjøbenhavns Folkemængde, som er foregaaet de sidste 10—15 Aar. Allerede det vil gøre det klart nok — da Forbrødelsernes Mængde alle Vege og især i store Byer staar i et vist Forhold til Folkemængdens Forøgelse og meget ofte i det Forhold, at de forøges mere end Folkemængden — at den Besætning af Netterne, som var tilstrækkelig for 15 Aar siden, ikke er tilstrækkelig nu. Det har jo for øvrigt ogsaa fra den Side, som det ærede Medlem hører til, gentagende været anerkendt. Dels har Ordføreren for den Side oppe i det andet Ting sagt det, saaledes som Ordføreren for Finansudvalgets Flertal bemærkede, dels har det ogsaa i dette Ting af Medlemmer, som høre til samme Side som den ærede Taler, været udtalt under tidligere Forhandlinger, at der i og for sig ikke kunde være Tvivl om, at Nødvendigheden derfor var til Stede. Men jeg har ikke det mindste mod at fremkomme med en særlig Lov i den Henseende. Er det blot dette, om jeg saa maa udtrykke mig, mere formelle Punkt, man vil hæfte sig ved, skal jeg tage det under Overvejelse og mulig endnu i den allernærmeste Fremtid fremkomme med Lovforslag i den Retning, saa at dette kan komme til at foreligge Tinget, og saa kan det jo gaa over til at blive en ved særlig Lov fastslaaet Ordning — noget, som Regeringen fra sit Standpunkt hellere ser. Men saaledes som Sagen staar, mener jeg rigtignok, at Spørgsmaalet maa betragtes som afgjort ved Finansloven for indværende Aar, saaledes at det ikke kan være Tale om andet, end at disse Assessorer skulle bibeholdes og bibeholdes som konstituerede, indtil man kan blive enig om en endelig Lov angaaende Kriminalrettens Forøgelse paa Grund af Folkemængdens Forøgelse.

Spvad Vædringsforslaget under Nr. 88 angaar, er idet en Nedjættelse paa Vedligeholdelsesarbejder ved Dorsens Straffeanstalt. Jeg kan ikke sige andet end, at man maa se at komme ud af det med den bevilgede Sum, men vedligeholdes maa Anstalten jo.

Spvad Vædringsforslaget under Nr. 90 angaar, beklager jeg meget, dersom man ikke vil bevilge Kysici de omtalte 1,350 Kr. til Forøgelse af deres Dagpenge. Jeg tror ikke, det gaar an at henvise denne Sag til den endelige Omordning af Medicinalvæsenet. Thi ganske vist foreligger der et Forslag for

Tinget her om den øverste Medicinalstyrelse, men dette Forslag er forelagt flere Gange og er ikke blevet til noget, og derfor har man vel heller ikke nogen stor Garanti for, at det vil blive til noget i Aar. Derfor forekommer det mig, at man ikke bør lade Kysici lide for det, ikke bør lade det Hensyn være det afgørende, naar man i øvrigt indrømmer, at Billighed taler for at lade deres Dagpenge forøges — og det tror jeg, den gør. Vel er det saa, at deres Arbejde paa en Maade er lettet, for saa vidt som der nu er ansat en saakyndig Visitation, men Dagpengene ere jo heller ikke Bederlag for Arbejdet, men for den Tid, disse Mennesker maa opholde sig uden for deres Hjem og leve andetsteds. Det er Meningene med Dagpengene, og det er sikkert nok, at Apotekervisitationens større Grundighed, som er en Følge af den nuværende Indretning, medfører, at Visitationerne hyppigere ville komme til at blive borte i længere Tid fra deres Hjem. En Grund, hvorfor Apotekervisitationen bliver vidtløftigere og besværligere, er ikke blot, hvad her er fremhævet fra flere Sider, den, at det nu er lagt i Hænderne paa en særlig saakyndig Mand og med det bestemte Øjemed, at det skulde være ganske anderledes grundigt og dybtgaaende fremfor tidligere, men ogsaa den, at den ny Farmakopee har medført, at disse Undersøgelser i mange Tilfælde ere langt vanskeligere end hidtil. Den ny Farmakopee stiller i mange Henseender meget større Fordringer til Apotekerne end tidligere, og det bidrager ogsaa til, at Visitationens Arbejde bliver mere udstrakt.

Dernæst skal jeg gøre et Par Bemærkninger med Hensyn til § 27, hvor der jo for Resten ikke er meget at tale om. Jeg vil kun derom sige, at det forekommer mig, at naar man ellers anser det for usikkert og i disse Anstalters Interesse, at Dpshnsfolkene bo tæt ved Anstalten og naturligvis tillige har betragtet det som en Humanitetshandling mod disse Folk, at man sørge for, at de kunde bo nær ved Anstalten, synes det mig dog, at det alligevel er en temmelig lille Betragtningssmaade, at man, fordi de Benge, som ere anvendte til disse Bygninger, paaregnes ikke at ville forrente mere end 2 pCt., vil nægte denne Foranstaltning. Det er for disse Dpshnsmand af stor Bigtighed at kunne bo nær ved Anstalten, fordi deres Fritid jo er temmelig knap tilmaalt, og skulde de saa have en lang Vej for at gaa hjem og tilbage igen, bliver derved den Tid hyderligere indsnævret, som de kunne have fri. Da nu det hele ikke drejer sig om saa overordentlig store Sum-